

afb.4. De uitbreiding in Blijdorp werd bouwrijp gemaakt door zand op te spuiten. Ten zuiden van de Schie werd het zand in 1924 opgespoten; tijdens het opspuiten van de Noordzijde werd met behulp van water verstuing van het zuidelijk deel tegengegaan. (GAR, Archief van Plaatselijke en Gemeentewerken portfolio 4V, tekening nummer 3336 1930)

betekent dat de karakteristieken van het grondgebied geen rol meer spelen in het stedenbouwkundig ontwerp. Dat is ook te zien aan het ontwerp voor Blijdorp; het lijkt als twee druppels water op het plan van H.P. Berlage voor Amsterdam Zuid. De gewenste infrastructuur vormt de basis van het plan en het water (met groen) is daarbij een soort schaduwstructuur.

Na de Tweede Wereldoorlog

De stedelijke schaalvergroting en de ontropeling van stedenbouwkundig plan en het bouwrijp maken culminereren in de stedelijke plannen uit de jaren na de oorlog. Daarin speelt het water geen rol meer; het is geen structurerend element bij stadsuitbreidingen. Dat past bij het geloof in de maakbaarheid van de samenleving met behulp van techniek en systematiek. Men wilde de maakbaarheid